

عنوان مقاله:

نقش بارش های برف خدابنده در منابع آب منطقه با رویکرد توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار در مناطق خشک و نیمه خشک (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سمیه قاسمی - دانشجوی کارشناسی ارشد اقلیم شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

بهروز سبحانی - عضو هیئت علمی گروه جغرافیای طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

علی دولتی مهر - رئیس اداره پیش بینی و تحقیقات کاربردی هواشناسی استان اردبیل

خلاصه مقاله:

آب یک منبع طبیعی، کمیاب، حیاتی و در عین حال تجدید پذیر است که انسان به طور مستمر در هر زمان و مکان به آن نیاز دارد. آب نقش محوری در آمایش سرزمین به عهده داشته و زیر ساخت توسعه سایر بخش ها است و از مولفه های مهم در حفظ، تعادل و پایداری اکوسیستم و محیط زیست است. یکی از ابزارهای حرکت به سوی توسعه پایدار جوامع، استفاده بهینه و مدیریت منابع از جمله منابع آب است لذا توجه به پایداری و مدیریت منابع آب از مباحث مهم و محوری است. ایران از جمله کشورهایی است که با میزان متوسط بارندگی 250 میلیمتر در سال جزء کشورهای خشک و نیمه خشک به شمار می رود و توزیع زمانی و مکانی بارندگی در کشور بسیار نامناسب است محدودیت آب قابل دسترس، توزیع غیر یکنواخت آن در سطح کشور، الگوی نامناسب شهرنشینی و مراکز سکونتگاهی و نوع و شیوه تولید محصولات زراعی، تامین آب مورد نیاز را در بسیاری از مناطق کشور مشکل ساخته است. در منطقه کوهستانی شمالغرب کشور از جمله خدابنده در دوره سرد سال، بارش برف به عنوان مهمترین عنصر اقلیمی محسوب می شود و ذخیره برف زمستانی، منبع آبی مهمی است که می توان برای تامین آب مصرفی و آب مورد نیاز کشاورزی و ... برای فصول بهار و تابستان برنامه ریزی و تدابیر مناسبی جهت کاهش مشکلات ناشی از کم آبی اتخاذ کرد. در این پژوهش با استفاده از داده های روزانه بارش برف ایستگاه خدابنده در طی دوره آماری 15 ساله 1994-2008 که از سازمان هواشناسی اخذ گردیده، روند تغییرات بارش برف خدابنده با استفاده از آزمون من کندانال بررسی و تحلیل شد و نتایج نشان می دهد تعداد روزهای برفی در ایستگاه مورد مطالعه روند افزایشی داشته است.

کلمات کلیدی:

آزمون من کندانال، منابع آب، خدابنده، مدیریت منابع، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/177306>

